

ഭരണികണ്ണാരം

ബോധി

ഭരതകണ്ഠാരം

(മഹാകവിലോസന്റെ സംഖ്യാത്തിരുവാസം
ഭാഷണത്രാസ്കൃചത്തിന്മാരു)

ഗ്രന്ഥക്കാരൻ
അയാംകുടി ഇ. വി. രാമൻനാഥത്താരി
കച്ചത്രയത്ര)

സംഖ്യാ

Printed at the Lakshmee Sahayam Press,
Kottakal.

N. B. ഗ്രന്ഥകാരൻറെ സംഖ്യാള. അല്ലാതെ പ്രതി
വ്യാഖ്യക്രമിത്വാർഹി വിചാരിക്കപ്പെട്ടു.

അവതാരിക

—o—

‘ഭാസനടക്കചക്രത്തിൽപ്പെട്ട ഒരു ദിവിയ ശ്രദ്ധകമണം’ കർണ്ണഭാരം. എക്കുതിക്കൊള്ളുന്ന ഗ്രംപമകിലും, എന്നരൂപമായി തോക്കുന്നുടെ അംഗങ്ങൾ ഇത് കുഞ്ചിയ ഭാഷാന്തരിക്കലിച്ചുടി അന്നതു് എന്നംറ ഒരു മാനുംതിരുവ്വും, പ്രസി സ്വഭാവാദിമാനിയും, സഹാദയനിരാകരണിയും എന്ന എന്നാകടി ഇത്. വി. രാമൻറന്നുകുറിപ്പിൽ അ വർക്കളാണ്. രാമൻറന്നുതിലിപിയിൽ എന്ന ബാല്യം ദിവിയ അംഗങ്ങൾ അഡിയും, സാഹിത്രസംഖി തിൽ ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ സത്പരനായ പുംബാന നം എന്നോ പലങ്ങും അക്കാദിപ്പിക്കുമ്പും, ഒരു ശുംഖപ്പെട്ടതുകയും പെജും തുജ്ജതാണ്. എന്നി അന്നാലും, ഇതു ഓഗിഡായി കർണ്ണഭാരം തർജ്ജമ ചെയ്യുന്നതിനാം ഇതു ഒപ്പുവെച്ചിട്ടും സാധിക്കുമെന്നാം ഇതു മധ്യിച്ചതിന്റെപ്പോഴേ ധരിക്കുവാനിട വന്നില്ല. ‘ഭാഷാകർണ്ണഭാരം’ ഒരു തപ്പിജി മനസ്സ് നല്ല, സപത്രാക്രൂതിയെന്നു സഹാദയമാക്കുന്നതു, ഇതിലധികമായും ഒരു ഉത്തരവർഷം ഒരു തർജ്ജമക്കാം സിലുഡോന്തിവല്ലുന്ന പഠനങ്ങൾ അല്ലെല്ലാം ഉദാഹരണങ്ങളിൽ സ്ഥാപിച്ചുവരുന്നു.

എയന കൈ ഫേറ്റിക്കും ഉല്ലരിക്കാം—

“നന്നായുള്ളതാതു പാലോട്ടിനു
വർഷിപ്പുതാ, അർത്ഥമിക്കടം—
കെന്നാഴിം കൊതിച്ചവർപ്പുതായു്, തങ്ങൾ—
മാ, യത്രുന്നതസംസ്ക്രൂലഭമായു്,
വൊന്നാൽ കൊന്നുവപ്പാക്കിണ്ടതു, ധനശാഖാക്കം—
തത്തെന്ന ഗ്രാമണ്ണയലം

തന്നാലായതു തുള്ളിയകിലവിട—
ക്കൊരായിരം തൊൻ തരം”[”]
ഇങ്ങിനെ അധികം തർജ്ജിച്ചുകൂടി. അഥവി
ഘണംയിട്ടില്ല. അല്ലാരംഭും കേൾക്കരുമെന്ന യ
ഡിച്ചിരിക്കുന്ന ഈ കവി ഇനിയും ഇതിനു
ക്കാർഡ് വല്ലതായ സംസ്കൃതഗ്രന്ഥങ്ങൾം, തർജ്ജിച്ച
ചെയ്ത മാത്രാശക്ത സന്ദർഭവർല്ലിപ്പിക്കു
വാൻ പ്രയതിംഞന്തിക്ക ജഗന്നിയന്താവു കടാ
ക്കിക്കുമാംക്കീട്!

Trivandaram
10th November 1918

ഉള്ളിട എസ്. വരമേഡപര്യുട്ട്
(ഒപ്പ്)

261010

卷之三

എല്ലാംവകുണ്ടോ ചെരുതരത്തിലുണ്ട് ഈ
ഒന്നിന്തരത്തെ മുസിലീകറിക്കേണ്ടിനിനു “ങങ്
മുഖ്യരു” എന്നും മുഖ്യനും എന്നിങ്കണ്ണുപോ
ലെ ഒരിയും എന്നിട്ടും, ഈഞ്ചേര ഒന്നും
തേൻഡിവന്നും, ഇരുംകാതുകാണാണോ; ശ്രീം
സമഹാകവ്യരൂപം ശ്രീഭാഗവതംനുള്ളായ പ്രേക്ഷാ
ക്രന്മക്കുള്ളിൽ ഏട്ട് കർണ്ണഭാരതത്തെ ഭാഷാ
നരീകൾിക്കേണ്ടിൽ എന്ന അപാത്മാധിപ്പിച്ചു
തു സർക്കബിയും സഹ്യദയന്മായ കവനക്കൂടി
ബീഹരാധിപർ പി.വി.കൃഷ്ണവാഞ്ചലവർക്കളാണോ.
അദ്ദേഹംതന്നെയാണോ ഈ ചെരുക്കിഴുവുടെ ഒ
ദ്രംവിഷയത്തിൽ മനസ്സുവെച്ചിട്ടിട്ടുണ്ടും. എന്നു
സുഖാനംണിയോട് എന്നിക്കുള്ള അക്കുതക്കമായ
കുത്തുത്തരാപ്രകടനമിനും ഇതിലെയിക്കും ഉച്ചിത
മായ സ്വന്ദര്ഹം കിട്ടുന്നതല്ലോ?

ഇനിപ്പുംവാൻ അവരിക്ക് നാളു് ഇതിനെമ്പൊന്തം വംശജനങ്ങൾക്കായിരിക്കും, ഈ തർജ്ജമായ സഭയം വരിഞ്ഞായിരുച്ചു് എനിക്കും സ്വപ്രത്യയണ്ണും

എം സാഹിത്യപരിശുദ്ധതയിൽ ദൈഖികവിളവും വില്പിക്കണമെന്നും ഡാതാലൃസംബലിതമായ ഒരുത്തരിക എഴുതിത്തോ വരാംധനവ്യാസി അം, ഇക്കാലവാത ഭാഷാസാഹിത്യചക്രവർത്തി, സ്ക്രാൻഡ് വന്നുസ്ഥിരമണി മുമ്പിൽ ഉള്ളടർ എഴുസ്സ്. പരമഗ്രാമങ്ങൾക്കുടെ അനുഗ്രഹ ചുല്ലിജ്ഞ സ്വഭാവയും സാദരവുമായ നൃത്യമാ വാക്കംപാഠത്തു് എഴുന്നു കൃതജ്ഞത്വായ മുകാ പീഡ്യകിംബാറിപ്പാൻ പാട്ടജീവിപ്പി. അതു കൂടു വു, ഈ മുഖ്യവാക്കിൽ സാധിച്ചുകൊണ്ട് വിംമി ക്രന്നു.

ആധാരക്കടി പ്ര. ഇ. വി. മേനോന്നുതിരി
17-4-94 (രൂഹകത്വാ)

ശ്രദ്ധാലുകൾ

ക്രമാവധി പ്രാർഥന

കർണ്ണൻ—	കൗരവദേശനാനി
ശലുന്ന—	കർണ്ണവന്നുരാത്രാളി
ശങ്കൻ—	കപടമ്പുംമണൻ
ദേവദ്രുതൻ—	ഇന്നുനാൽ അധ്യക്ഷമൈപ്പുട മ്പൂമണബേഷ്യാരി
ക്രോഡൻ—	ദ്രാഞ്ഞാധനാസന്ന്

ഭാഗികാംഭോദം ശ്രാ

അനുവാദം നാട്ടിയുടെ അവസാനത്തിൽ
സുത്രധാരൻ സ്വഭാവികമാണ്.

സുത്രധാരൻ—

ആകാരം നരസിംഹമാകി, ധാപുര—

മാർക്കണ്ഠം, നരമാർക്കദാ—

നാകാവാസിജനത്തിനം, ഭൂദാം

പാതാസ്ത്രലോകത്തിനം

എക്ഷാദ്ധം, നവവില്ലത്തെത്രുപതിപ്പ്—

തതാകംനേമാളിംതയാരാ—

സ്ത്രീക്കാന്തൻ നാല്പദ്മലുവാൻ നിഴത്തീ

റിന്നൈരിംക്കു രാഞ്ചാക്കണം.

എ

മഹാത്മാക്കളും സഭാവാസികളും തൊൻ
ഖലുക്കും അരിവിപ്പും ആവിക്കുണ്ട്. ആക്കാ
തൊൻ അരിവിപ്പും വഭാപ്പുട്ട് നിച്ചുണ്ടും,
എന്തോ ഒരാച്ചു കേൾക്കുന്നവല്ലോ! എന്തായി
രിക്കാ! ആച്ചട്ട, ആ ദിഃം.

(ଅନୁଷ୍ଠାନିକରଣ)

**എഡോ! എഡോ! അറിയിക്കു, മഹാരജാ
വായ ഏറ്റംഗോത്രരന്നാടിയിക്കു!!**

സുത്രധാരൻ—കാമോ! മനസ്സിലായി,

କୁଟନୀଯତ୍ତ୍ୱାରୀ କୁଳିଲୁ ସମୀକ୍ଷା

କ୍ଷେତ୍ରୀୟଙ୍କର ତଥା ବୈଜ୍ଞାନିକ ଯୋଗଦାନ

തലീയ ലാസൻ തൊഴുകളുമായ് സം

ଶେଷ ଅଣାତ୍ମକାରୀ ଏବଂ କର୍ମକାଳୀନ

(ପ୍ରେସରି)

പ്രസാദനക്ഷത്ര

(ഉടനെ ഒരു ടേൻ പ്രവർഗ്ഗിക്കുന്നു)

என் டீபி கேங்! ஏழாகா! அந்தினிதூ, செல்லாஜா
வாய் அம்போல பக்கொடு யூஸும் தூட்டுவோய்
யிட்டுவாகி வூக்காயிக்க!

கனம் தெர் குதிரையூனியக்ட்வி மோட்டு

മോട്ട് മരിയും മഹാ—

କଣ୍ଠବ୍ୟାପର ଉତ୍ତରିଣିତପୂର୍ବତ୍ତ ସିଂହ-

କାନ୍ଦମରୀଭୀତିଙ୍କ

എന്ന നാട്യപാട്ടുംളവി; ദ്രോഹിത്രു-

താഹിതനിനാദനം—

സുഗമം പടയോട്ടത്തിനുടിനുടിനുടി—

തീരു സുയോധനൻ.

ന

(ചുറ്റിനാടന ഗോക്കീട്)

യുലുത്തിനുള്ള ഏലും ഒരുക്കണ്ണേളുംടിന്ത്രും,
ശല്പരാജരനാനിച്ചു്, ഇതു അംഗരാജൻ
സപ്രഹരിതതിൽനിന്ന് ചുരുപ്പുട്ടു് ഇങ്ങോം
കുതരന്ന വക്കന്നവദ്ദോ. ഒപ്പോ! യുദ്ധോ
ദ്രുക്കതനം വിരാഖിവാശനിചുമായ മുദ്രമു
രണിന്നു മുഖാവിശ്വോം കണ്ണിപ്പില്ലാതെ എന്ന്
യൈപരിതാവരുഡരാണോ?

ശ്രദ്ധ,—

യുലുത്തിഭുജപ്പുലുമുഹൂര്യുഡിനാശത്തുമുള്ള—
ദിശപ്രകാശനിവായഭും സ്വയനായ കർണ്ണന്നു
വേന്തുക്കു കൊണ്ടുന്നിരുന്നിയ മുടിയ ദീപ്തിശംനം—
മർക്കന്നുമട്ടു, യിക്കണ്ണിയാഥാശമീപ്പും രാ.
തൊക്കു വേണ്ണുള്ളതും മുഖാവിശ്വാസി—)

(അനന്തരം മുവാഞ്ഞു കൊണ്ണത്തിൽ കർണ്ണനും
ശല്പംപ്രവേശിക്കുന്നു)

കർണ്ണനും—

ആണതവും ചുവന്നുമരു യഞ്ഞേരുണ്ടും
മുഖാണാബിഷ്ടന്നുംചുമിയിൽവന്നുനിരന്തിന്ത്യുമുണ്ടു്;

കാണാമ്പുട്ടന്നിതടരിൽ കവപിക്കുവെക്കിൽ
പ്രാണലീയം കാരകൾത്തിനയർത്ഥിച്ചും തോൻ. ഒ

ഡല്ലരാജ! എന്തു അഞ്ചുന്നൾ എവിടെന്നോ,
അഭിടക്കണ്ണവന്ന എന്നിൽ തേരെ തെളി
യുള്ളി!

ഡല്ലു—അങ്ങിനെയാക്കു (ശ്രദ്ധ തെളി
ക്കുന്ന)

കർണ്ണൻ—എന്തുയുള്ളതനു!

അവന്വൈ തമ്മിലുടക്കീറിയ യോധക്കും, ഘുൻ—
തെ, രഞ്ചമംനയുമെഴുവനാരടർക്കളെ തിൽ
കോപിച്ച കാലഘനതിരാധരിരാർന്ന തോനം
യും ദുരിർന്നാസമയത്തിൽ പേരുമേഖലു!

(വിഹാരം) അമോ കുഞ്ഞം!!

രണ്യയന്നന്നനമതേതം—

ചുണായു തോൻ ചണ്ട കാന്തിയിൽ;

ധമ്മജാലിക, കുപ്പണ്ണു—

ചുത്ര, ചെന്നകീഴിച്ചുജ്ഞവർ,

ച

ഇതാണ മേഖൽ തെളിവാർന്ന കാല, കീ—

യിതാണ കല്പാണാഗ്രണം ചെരും ദിനം,

തമാപി റാതാവു തടങ്കളും യാൽ

വുമാവിച്ചു മമ നാസുവിനുമം.

ച

(ପୁଣ୍ଡି) ଅଧ୍ୟେଯୋ କାନ୍ଦରାଜ! ଏହିଗଲେଂ ଆ
ଶ୍ରୀତତିଗଲେଂ କମ୍ କେତ୍ରାଲ୍ୟ!

ଶଲ୍ପଙ୍କ—ଆମ କମ୍ କେତ୍ରାଲ୍ୟ ଏହିକିମଳ
କହାରୁକମୁଣ୍ଡି.

କଣ୍ଠଙ୍କ—ଆମ ତୁ ତଥାରୀ ତୋର ଶ୍ରୀପରମାରାମ
ଗଲେଂ ଏବ୍ଦିକଲେବକଳ ଚାହାର.

ଶଲ୍ପଙ୍କ—ପିତା, ପିତା;

କଣ୍ଠଙ୍କ—ପିତା,

ମିଳାଇକାଟିକଷ କିଟିଯାଂ ଆ ଶୃଦ୍ଧିତାଙ୍କା,—

ତଥାପି ନାହିଁ ପେରା ଉତ୍ସବାନ୍ତିକାଙ୍କାଳ,

ମନ୍ଦିର କାଳ, ପ୍ରଯତ୍ନ ଭାନ୍ଧିବାନ୍ତ ରାମଙ୍କ

ତଥାରିକାନ୍ତିକ ପିତାମିତ୍ର ବାଣାନ୍ତିକାଙ୍କାଳ
ଶଲ୍ପଙ୍କ—ପିତା, ପିତା;

କଣ୍ଠଙ୍କ—ପିତା, ଜୀମଦଶ୍ରୀରାଯ କାନ୍ଦରାମ! ଏହି
ବିକାଶିଲ୍ଲୁଗରକି, “ଆମାରାମ” ଏହି
ନିରାଶାବିପାଇ ବାନ୍ତାରୁ” ଏହିର ହୋଇ
ବିତ୍ର

ଶଲ୍ପଙ୍କ—ଏହାମିତ୍ରୋ, ଏହାମିତ୍ରୋ;

କଣ୍ଠଙ୍କ—“ଶେବୁଣ୍ଟା! ଆବିଟିରାନୀରା ଏହିଲ୍ଲୁ
ଶାଶ୍ଵତାଙ୍କିଳିଂ ପାରିପ୍ରିତ୍ୟାତି କୋଷିଛାମେ
ଏହି ତୋରାପରାମିଶିଲ୍ଲା” ଏହିର ତୋରାପରାମିଶିଲ୍ଲା

ശല്പന്തർ—വിനീട്, വിനീട്;

കള്ളൻ—വിനീ, ഗ്രവാൻ ഏരോട്ടിങ്കിനൈ
പറത്തു:

പ്രായംണാർക്കേ താനവദേഹം നൽകുകയു
ം. ക്ഷത്രിയക്കു നൽകുന്നതല്ല.

ശല്പന്തർ—ഗ്രവാൻ ക്ഷത്രിയരാജുക്കു പുർവ്വ
വെവരം കീന്ദ്രിക്കില്ലപ്പോ. വിനീ, വിനീ;
കർണ്ണൻ—താൻ പിനീ ക്ഷത്രിയന്മല്ലെന്ന പ
റത്തു അപ്രസൂംപദേഹം സ്വീകരിപ്പാൻ
തുടക്കി.

ശല്പന്തർ—വിനീ, വിനീ;

കള്ളൻ—അനന്തരം കിരാച്ചകാലം കഴിത്തു, ഒ
രിക്കുക്കു, കാലു്, കിഴങ്ങു്, ചമത, പ്ലു്,
പുവു് മുതലായവ കൊണ്ടുപെരുന്നതിനായി,
ഗ്രാ പോയപ്പോൾ താനാം ഒന്നിച്ചുവോ
യി. അതിനും ശേഷം, ഗ്രാ കാട്ടിൽ ദാട
നു വല്ലതെ ക്ഷീണിച്ചതിനാൽ ഏരോൾം
മടിഞ്ഞിൽ കിടന്നാണി.

ശല്പന്തർ—വിനീന്യോ, വിനീന്യോ;

കള്ളൻ—വിനീ,

കാലബവദ്വേ; മിവണ്ണിയുകവൊന്ത വജ്ര—
വക്രക്കുമി കീറിയു—
ദേപലഭവദൈ വരുത്തി; നീറുയുടെ അംഗ—
മേംഡത്തു സഹിച്ച താൻ;

മേഖടച്ച നിണ്ണാദേരക്കയോലുടനിണ്ണാനു
മഞ്ഞള തവിച്ച—“തേ
കാലാമരത്തമുഖവസ്യ വസ്യ്”മിൽ, സത്ര-
വിജയനതിങ്ങളുന്നായും. 40

ശല്പൻ—അമോ! ഗ്രവാൻ വല്ലുതെ തവിച്ച
കളിഞ്ഞല്ലോ!

കള്ളൻ—അസ്ത്രാധികാർണ്ണം സമിതിതൊക്കിപ്പും
പരിക്കിച്ചുകളിയാം.(അന്നേന ചെയ്തിട്ട്)
ഈ അസ്ത്രങ്ങൾ ദിർബലങ്ങളുള്ളനാഡോ
ലെ കാണാപ്പെട്ടുന്നു. എന്നതെന്നയല്ല,

ദീനത്രം വെത! പുംഗമംനാവാരംഹയേ
കണ്ഠചിക്കിത്തങ്ങിഞ്ചേരിവ—
ചീറി നിഞ്ഞക്കുന്ന തുരംഗാജീരം വിംബു—
ബഡിച്ചനു സംഭത്തിനാൽ;
ഓന്തുസ്തുതിമുലമേശിലമണം
ചേണ്ണംര പുണ്ണനുനാർ—
യാനക്കുട്ടവർജ്ജി ഹന്ത! മതിയെ—
നോത്രംവിധം താന്തമുയു.

ഈവോ, ചെരിന്വം, ഏന്നിവയും മുഴങ്ങുന്നില്ല.
ശല്പൻ—അമോ! ഈതു വലിയ കഷ്ടമായല്ലോ!!
കള്ളൻ—ബുണ്ട്, ശല്പരാജി! വിശ്വാദിക്കേണ്ട!

മരിച്ചുവെങ്കിൽ തീറിവും ഗവിശാം,
സുരിച്ചിട്ടും പേര് വിജയിക്കിൽ നേടാം,
ഹാരിൽ പരം മാന്യമിവറ്റും രണ്ടും;
പോരിൽ ഘലം കിട്ടിട്ടുമെന്തും.

അംഗുമാതുമല്ല,

നർക്കാംവോജക്കലോൺഡു—

ആകാളം ഗതിയിൽ വിജിതവിജ്ഞാനമർ,

ഉംക്കാതി പോരിാലുംനാവ—

പിക്കതിരകൾതാൻ തുണ്ടുമെമ്മട്ടം. ദന്ത

പാളുക്കബിംബം, ബ്രാഹ്മണാർക്കം, മംഗളം
ദവിക്കണ്ണു! അവതിനുത്താർക്കംശംഗളം. ദേവിക്കട്ടു!
ഇല്ലപണിശ്രവിനിപിക്കാത്ത രണ്ടുക്കുന്നുംരക്കു മം
ഗളം. ദേവിക്കട്ടു! സമരസമ്പ്രകതനായ ഏനി
ക്കു മംഗളം. ദേവിക്കട്ടു!

ഈതാ, ഇള്ളത്താൻ പ്രസന്നനായിട്ടു ദേവിക്കണ്ണ.

സാന്തുഷ്ടിക്കബിംബക്കു ഇല്ലക്കാളിയൈക്ക നട—

ക്ഷേമന്തി എന്നതുത്തേപ്പര്ത്തി—

ക്രത്തുർദ്ധമം നാനതേട്ടും പിത്രപതിസുതാന—

ക്കട്ടിയാളുട്ടിയേരുംതു,

കൂത്തുജോലിയിനാലും വിജയന്റെ വരകൾ

തമ്മിൽ വീഴിച്ചു, സിംഹം

മാത്രമുംകാരടാടോച്ചും സുഗമതരമ്മയും

திருக்கவன் யோர்க்கணவதை. மூ

രാല്പുരാജി! എന്നാംൽ നടക്കേ തെരിയ്ക്കുവാം.

கஷ்ணன் - ரல்லராஜ! அது அதைக்கான் எவ்விடை
யானோ, அவ்விடென்னுதான் ஏற்றான்ற தேர்
தெழிக்கே!

(അമൃതാധരം യിൽ)

**ଅନ୍ଧାରେ କହିଲା! ଶାରକ ମହାତ୍ମାରମଣ୍ୟିରିକଷଣ
ଭିକୁଳର ଯାଚିକଣା.**

ക്ലാസ്സ്—(കേട്ടിട്ട്) ഓഫോ! ഒരു വളരെ ശക്തിയുള്ളതായിരിക്കുന്നു.

ഡോക്ടറുമാനിയന്റും വെരമൊത്ത ധരണി—

ଓ ব ন ক লু ত ক ণ -

— ലത്തുർത്തും ഡീസുമാം തന്നെയുംരവമിട്ടാ

കെട്ട മദ്രാസിലുന്നു

കണ്ണ്. വാട്ട്. പിടിച്ചുനയ്ക്കുമന—

കലിത്തുഗാനാലേത് -

கிளைந்தில் சேந்து விருத்தியைங்க விலகை
ஷ்டால் வழைதெ வேடுகளில். ८५

അതു ബ്രഹ്മണ്ഠന വിളിക്കും! അംഗം, യേ
ഞ, തൊൻതെനു വിളിക്കും. ദൈവൻ ഇവിടെ,
ഇവിടെ,

(അനന്തരം ബ്രഹ്മണ്ഠനപ്പറുതാട്ടക്കി റ
കുൻ പ്രേ ചണിക്കോ)

ഒക്കുൻ—ഓല്ലേഹു മേഖദാസൈ! നീങ്ങൾ സുജു
നോട്ടക്കിത്തെനു തിരിച്ചുപോണ്ടാർവ്വിൻ.

(ക്ലിന്റ് ഓട്ടക്കുത്താചാനിപ്പ്) അല്ലോ ക്ലിന്റ്,
തൊൻ മഹാത്മരമായിരിക്കുന്നാഭിഷ്ഠയെ യാ
ച്ചിക്കുന്നു.

ക്ലിന്റ്—ഡൈവൻ! അംഗിനൈയുക്കെട്ട്,
ഞാൻ പ്രീതിയായി ഭവിക്കുന്നു.

അമീറ്റർ ചുടിന ക്രിപ്പക്കാൽ വിളക്കും
കംലൂം, പ്രീജില്ലുവദുന്നുവരാഗ്രഹി
രൂർഭവാവുമേരുമൊക്കെ ക്ലിന്റിവൻ ഭവാന—
വോക്കത്രും നമിച്ചുതിരുത്തുമ്പോൾ പുണ്ടിട്ടുണ്ട്.

ഒക്കുൻ—(വീഡിപ്പർസ്) തൊന്തരന്തരണം ആവശ്യം താ
ൽ! ദീർഘായുസ്ഥായി തീരാട്ട എന്ന ധാര
തെതാൽ അംഗിനൈയാക്കി ഗരീങ്കം. അംഗ
നെ പറഞ്ഞിവളുക്കിൽ തൊൻ മുഖനാശണ
ഞ പരിഭ്രവിക്കുന്നുടുടക്കയും ചെയ്യും. ശ്രാ

ആകാണ്ടുണ്ടിനും ഇടവജാതാരണ എന്നി
നീംണാം ചഠയേണ്ടതും. അതുകൂടു, ഇങ്ങിനെ
പഠയാം. (സ്രൂപ്തം) അല്ലെങ്കിൽ കർണ്ണ സൗ
ഞ്ജനയേപ്പാലെയും ചന്ദ്രനാഥപ്പാലെയും,
ഹിമവംശപ്പാലെയും, സമുദ്രതീരപ്പും
ലെയും നിശ്ചിറ്റ യന്മുള്ള നിലവിൽ
കണ്ടു!

കർണ്ണൻ! ഭഗവൻ! ഏ നീംണാം “ദീർഘലായ
ഖംമാനായി ദിവിക്കട്ട്” എന്ന ചംഡാ
തത്തും? വക്ഷേ, ഇതുതന്നൊന്നാണ് ശോഭ
നമായിട്ടുള്ളത്. എവന്നൊന്ത്;

യഥം കിണാത്ര നാർ നേടണമിട്ടേ; വംബിൻ—
നംബിൻകിടക്ക ചപലം നംപാലചട്ടം;
ലോകംവനം കത്തി വംശകിലീവവുണ്ടു്
അപാകാവവംഡം ഇം ശണം നിലനിൽക്കുമല്ലോ.

ഭഗവൻ! അവിട്ടുനന്നൊന്നാം ഗ്രഹിനോന്നു
തും? ശാന്തനന്നാണു തന്റെണ്ടതു?

ശങ്കുന്ന് മഹത്തരമായരിക്കുന്ന ദിക്ഷയേണ്ടാം
ഞാനർത്ഥവിക്രിന്നതോ.

കർണ്ണൻ! നീം അവിടക്ക മഹത്തശ്ശമായിരി
കുന്ന ദിക്ഷ നൽകുമല്ലോ. പ്രാണം വിശ
വണ്ണം കേട്ടാലും—

നന്നായുള്ളതൊത്തെ പാലന്മിന്നം

വർഷിപ്പുതായർത്ഥികൾ—

ക്ഷേത്രാംജിം കൊതിചേർപ്പുതായോ, തങ്ങാമാ,—

യത്രുന്നസംഗ്രഹംപയോ,

പൊന്നാൽ കൊന്നു പോതിത്തു, വസ്ത്രാശാമും

തത്തുവുന്ന ഗോമണ്യലം

തന്നാലായതു തുപ്പിച്ചയക്കിലവിട്ട—

ഫ്ലോറാഗിരം താൻ തരാം എവ്

ഒക്കുന്ന—ഗോമണ്യലംമാ; അല്പകാലം പാൽക്കടി

ക്കാൻ കൊള്ളാം; ദുണ്ട്, കർണ്ണ! എന്നി
ക്കു വേണ്ട.

കർണ്ണൻ—അദ്ധ്യിപിടക്കരു വേണ്ടോ? ഇതുകൂടിക്കേ
ക്കംല്ലം—

കതിരു വക്കതിരുന്നീയാൻനാ, കാവരംതെ ചുഡാൽ

ക്കുതിച്ചതിക്കു കൊതിച്ചിഞ്ചംമട്ടിലുൽക്കുള്ളംയാ

അ തിന്തുണ്ണാമാട്ട്, പോരാൽ ത്രഞ്ചി പെട്ടുണ്ണ
കാട്ടം

കതിരക്കളെയസംവൃം സത്രം താൻ തരാം തെ,

ഒക്കുന്ന—കതിരക്കജ്ഞം; അല്പം തന്നും വുറത്തുകയു
റിച്ചിരിക്കാം; വേണ്ട്, കർണ്ണ! എന്ന് ക്കു
ം വണ്ണ.

കർണ്ണൻ—അദ്ധ്യിപിടങ്ങുതു വേണ്ടോ; മരംണ്ണാക്കി
കേട്ടാലും—

മലവാടുന്നീടം കരടവുമളിക്കുട്ടവുമിയു് ടെ^o, നാദമുഖംഗാഞ്ചിത്പ്രകാസമുണ്ടാണെന്നും വലിത്തും നദിയും ശുഭ്രീകരിയും, സിതനവരന്മേലുപ്പോരിയും മിം, മഹും പ്രാതം വിജയജനകം തൊന്ത്രിക്കുവൻ.

ശങ്കൻ—ആനകളോ; കുറച്ചുനേരം പുറത്തുകയറിയിരിക്കും; വേണ്ട, കർണ്ണ! എന്നിക്കും വേണാ.

കർണ്ണൻ—അവിനടക്കതു ചുണ്ടേ? വേറുണ്ടുട്ട് കേട്ടായും. കണക്കില്ലെന്തു കാകും തന്റും.

ശങ്കൻ—മേടിച്ച ചോധ്യക്കാളുംം. (അല്ലെങ്കിട്ടും) വേണ്ട, കർണ്ണ! എന്നിക്കും വേണ്ട.

കർണ്ണൻ—അംഗീന അതിബാഡിൽ, ജയിച്ചു മിച്ച ഭാന്ദചെയ്യും.

ശങ്കൻ—ഭൂമികാണ്ട തൊന്തന്തരാം ചിച്ചയ്ക്കു നടത്തും?

കർണ്ണൻ—എന്നാൽ ഒരഗിംഫൂമഹലം തന്റും.

ശങ്കൻ— അഗ്രിഫോറ്റുമഹലം കാശ്രാത്തുണ്ടോ കുറിച്ചും?

കർണ്ണൻ—ചീനാവെന്നറി തലത്താന തന്റും.

ശങ്കൻ— അഭ്യൂ! അഭ്യൂ!!

കർണ്ണൻ—അങ്ഗതേ, അവിടുന്ന പേടിക്കരതേ!

ഒന്നും പ്രസാദിക്കുണ്ടോ! ദുഃഖംനുംകുട്ട് മക്കട്ടുംല്ലോ!

മലിഞ്ചമഹതിഞ്ചൻ മക്കളുംവനിമും ജനിക്കാൻ...

സാമുദ്ധ്യം അപേതന സാധാരണം
സംഭവിക്കാത്തതായിട്ടുംവിവശവിന്താ

ജാതമാണീതന്നറഗ്രം;

എന്നാലും പ്രീതിപുർഖ്യം കനകമയമഹാ—
കഥയലപ്പെന്നപത്മാന്വി—

ചുണ്ണക്കിടം മടിക്കാതുടന്തുമവിടക്കി—
ശ്രൂതായ് തീരുമാനാൽ.

ഒക്കുൻ— (സദ്ഗൈഘാതംടക്കുടി) തന്നാലും! അ
നാലും!

കർണ്ണൻ— (വിചാരം) ഇതുതന്നായാണീവാൻാ
ഒരു വം, മഹാക്ഷുദ്ധനായ കൃഷ്ണൻ തീവാ
അമായിരിക്കണ്ണോ ഇതു്? അങ്ങനെന്നുമായ
ക്ഷുദ്ധടട്ട; അതുകൊണ്ടാണോ? എന്നു!
അനഞ്ചേരിക്കണ്ണതു നന്നാലും. ശംഖയി
ഡി. (സ്വാഖ്യം) മേടിച്ചാലും!

ഒല്ലുൻ— ഒരംഗരംജ! ക്ഷാട്ടക്കരിതു്, ക്ഷാട്ടക്ക
രിതു്.

കർണ്ണൻ— ഒല്ലരംജ! വേണ്ട, വേണ്ട, തടങ്ങേണ്ട,
പ്രവന്നന്നാംതു്,

ക്രഹാന്തരത്തി, വരിചവാക്കൈ വൻിച്ചിട്ടുന്നു;
സാഹംളിതന്ന കട പുഴഞ്ചി മരിഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്;

കീലാപവുർജ്ജനദിയും വരളുന്ന; ഫോറ്റ്
മേഡാതെ നില്ലു നിശ്ചതം മുത്തുതുജാതാ, ഒരു
അത്രക്കാണ്ടു മെടിച്ചാലും! (ബധാളിച്ചുകൊ
ട്ടിരുന്ന).

ശങ്കൻ—(ഒട്ടിച്ചിട്ടു. വിഹാരം) ഇവ കിട്ടി; പ
ണ്ണടതാന്ന അർജ്ജുനൻ്റെ ജീയത്തിന്റെവേ
ണ്ടി എല്ലു ദേവന്മാരംല്ലും സമർത്ഥിതമു
തിക്കനാതെന്നാണോ, അതിപ്പും ഏ
നാൽ അനുഷ്ടിതമായി. അതുക്കാണ്ടുനോ
നം ദൈവരാവത്തിനേം പുംഗ്രൂത്ത കയറി, അ
ജ്ഞനനം, കണ്ണനാംകൂടിയുല്പാദാരയും നാൽ
കണ്ടുകളയം (പോയി)

ശഖ്യൻ—അംഗരാജ! അങ്കു വണ്ണിക്കുപ്പുട്ട്
പോയി;

കർണ്ണൻ—ആരാണന്നേവ വണ്ണിച്ചതു്?

ശഖ്യൻ—ഇന്തുൻ.

കർണ്ണൻ—അപ്പു, നീനിന്മുന്നായണ്ണു വണ്ണി
ച്ചതു്?

എന്തന്നാൽ,

എന്നാർത്താൻ ധന്തുനായി സുരവര, നവനി—

ദേവയാഗാജ്ഞാഗാം

നന്നായുള്ളനവൻ, വൻകേജസ്മുദരേയം—

ഉപത്രവിജ്ഞപ്പംസദ്ദേശൻ,

ஈடுகூக்குறீஸ்ராஸ் மாலதிகஂபினகரன்,
புதுநீண்ட பாற்றமனோவொ—
வெறுங்கூறு இத்தி தெல்லூ விஜய்வுளி வூலா—
வேறாக புக்குமுமாமி. ந. 3

(മുഖ്യമന്ത്രിവകുപ്പ് മന്ത്രിസ്ഥാപനം)

நெவடுதல்— அழியுமோ கற்றோ! கவசரூப சிள
ஏயலுண்டிடும் வாணியதினால் படித்தே
பிக்கு மேலூறுக்கு உடனடை உள்ளருவி
ஆரிச்சுன. வாணியவரூபாலிட்டு இராக்ஷ
கொல்லுங்குதிட்டு ஸமர்த்தமாயிட்டு, ‘விழுபு’
எடுத்து சூக்கியுடையிட்டு உழடி ஜூ அழு
ஏதே ருஹிமூலம்!

**കർണ്ണൻ—ഹോ! തൊന്ത് ഭാന്തുചെയ്യതിനു പക്കി
രം മുഖ്യക്കമ്പിപ്പ്.**

**ദൈവക്കിടം— എന്തിലും ശ്രദ്ധാർഹം വച്ചാണ്
കൊണ്ട് ഭവാൻ സ്വത്തീകരിച്ചാലും!**

**காற்றின்— ரூபாமளவுப்பைமனோ! ஆதிசெ
தொன் கரிக்கலூ் அதிகுமிழுகிடில். ஏ
பூங்கூ கிடுங்?**

ദേവക്കിൽ— അന്ത്യപ്രാർഥ വിചാരിക്കുന്നവോ,
അപ്രാർഥ കിട്ടി.

କୁଳଗୀଳ—ଅତୁଳ୍ପତ୍ତି, ଲୋକେ ଆଶଙ୍କାରୁ ହୀତକାରୀ

രിശന്നം. ഭവന്ന ഫോക്കറം.

അമ്പളിത്ത്—അങ്ങനെന്നതുന്ന (ഫോക്കി)

കൾണ്ണൻ—ശല്യരംജ! നാടകം രപ്പമനുഡിൽ കയറാം
ശല്യൻ—അങ്ങനെന്നതുന്ന (രണ്ടുപേരും റഫ
ത്തിൽ കയറന്നതായി നടക്കാണ)

കൾണ്ണൻ—ആഹാ! എന്നേരു കയ ശല്യം കേരിക്കു
നാതുപോലെ ദോശനാണ, മുത്താനാണോ?

ലോകം നാഡിക്കുള്ളിലൊഴിവിട്ടുപോൻ
കേരിക്കുന്ന ശംഖാദി, അങ്ങ ദുഷക്കി ഹാഫും! കുന്തി—
അരീചീഥുഡോ, വിജയക്കാ, ശബി; വാർത്തമ, ദൈ
തേരീക്കുന്നതോന്തടരിനാം തുടക്കാതുക്കരു. ഒരു
ശല്യരംജ! ആ സാജ്ജുന്നൻ ഏവിടെയാ
ണെന്നുവെച്ചും, അംഖിടെക്കുതാനു ഏ
ഞ്ചും തേരീതാളിക്കു!

ശല്യൻ—അങ്ങനെന്നതുന്ന

(ഭരതപാക്ഷം)

സവത്തു സർവ്വതു പടർന്നിട്ടു;

സദാ നാഡിക്കണ്ണു വിപരിസ്ഥൂഹം;

നിതാന്തനമജ്ജു നികേതമാക്ക—

മജ്ജുന്നുപൻ ഭ്രമി രീച്ചിട്ടെട്ടു!

(രണ്ടുപേരും ഫോക്കി)

കൾണ്ണൻരും കഴിത്തു.

